

Sygn. akt: I C 213/18 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Robert Wysocki
Protokolant:	pracownik biurowy Karolina Ziółkowska

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2018 roku w Człuchowie

na rozprawie

sprawy

z powództwa **B. (...) (...) w G.**

przeciwko J. S.

o zapłatę

1. oddała powództwo,
2. nie obciąża pozwanej J. S. kosztami procesu.

Sygn. akt I C 213/18

UZASADNIENIE

Powód B. (...) (...) z siedzibą w G., wniósł o zasądzenie od pozwanej J. S. kwoty 290,79 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od wskazanej kwoty od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu.

W uzasadnieniu podał, iż pozwana w dniu 13 stycznia 2013 roku zawarła z (...) S.A. umowę pożyczki nr (...) na podstawie, której pozwana otrzymała określoną kwotę pieniędzy zobowiązując się zwrócić pożyczkę w terminie wskazanym w umowie wraz z kosztami pożyczki. Z uwagi na opóźnienie w spłacie zadłużenia, powód podjął działania windykacyjne o charakterze polubownym, które nie przyniosły rezultatu, w związku z czym wypowiedział pozwanej umowę pożyczki ze skutkiem na dzień 18 maja 2015 roku.

W dniu 23 września 2016 roku na mocy umowy sprzedaży wierzytelności przedmiotowa wierzytelność została nabyta przez B. (...) (...) z siedzibą w G. od (...), na rzecz którego (...) S.A. przeniósł przedmiotową wierzytelność, na skutek umowy ramowej zawartej w dniu 18 lipca 2003 roku.

Na dochodzoną pozwem kwotę składają się: należność główna w kwocie 195,80 zł, odsetki za opóźnienie naliczone od wyżej wskazanej kwoty naliczone przez wierzyciela pierwotnego w kwocie 59,24 zł.

Wobec stwierdzonego braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie postanowieniem z 21 lutego 2018 roku wydanym w sprawie VI Nc-e (...) przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Człuchowie.

Pozwana na rozprawie w dniu 14 czerwca 2018 roku wyjaśniła, iż po otrzymaniu odpisu pozwu zadzwoniła do przedstawiciela powoda, który wyliczył jej kwotę jaką powinna zapłacić aby spełnić roszczenie. Pozwana w dniu 11 czerwca 2018 roku dokonała wpłaty kwoty 303,00 zł na rachunek bankowy powoda wskazany w pozwie i w związku z tym podniosła zarzut spełnienia roszczenia załączając do akt dowód wpłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 stycznia 2012 roku wierzyciel pierwotny (...) S.A. zawarł z pozwaną J. S. umowę pożyczki nr (...) na łączną kwotę 1.870,04 zł, na okres 55 tygodni od daty wypłaty pożyczki. Pozwana zobowiązała się zwrócić kwotę pożyczki w terminach płatności określonych zgodnie z umową i harmonogramem, w ratach, płatnych do rąk wierzyciela podczas wizyt domowych.

dowód: umowa pożyczki; k. 27-29v.

Pozwana zaprzestała spłacania rat w terminach wskazanych w harmonogramie umowy, w związku z czym wierzyciel pierwotny wypowiedział umowę pożyczki i stała się ona w całości wymagalna z dniem 18 maja 2015 roku.

dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych (...) z dnia 12/01/2018r. k. 26.

W dniu 23 września 2016 roku na mocy umowy sprzedaży wierzytelności przedmiotowa wierzytelność została nabyta przez B. (...) (...) z siedzibą w G. od (...) na rzecz którego (...) S.A. przeniósł przedmiotową wierzytelność na skutek umowy ramowej zawartej w dniu 18 lipca 2003 roku co potwierdza treść oświadczenia z dnia 23 września 2016 roku stanowiącego integralną część umowy cesji wierzytelności.

dowód: umowa przelewu wierzytelności z dnia 23/09/2016r., k. 18- 25.

Powód wystosował do pozwanej zawiadomienie o nabyciu przysługującej (...) wierzytelności wobec pozwanej oraz wezwał ją do zapłaty całkowitego zadłużenia w kwocie 257,67 zł.

dowód: zawiadomienie wraz z wezwaniem do zapłaty z dnia 28/10/2016r. k. 30-31v.

W dniu 11 czerwca 2018 roku pozwana J. S. zapłaciła kwotę 303,00 zł na rachunek bankowy powoda wskazany w pozwie celem spełniania dochodzonego roszczenia.

dowód: dowód wpłaty k.47, wyjaśnienia pozwanej porównaj protokół z rozprawy k. 48-48v, nagranie rozprawy z dnia 14 czerwca 2018 roku 00:00:51-00:09:38.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, gdyż zasadny okazał się zarzut spełnienia roszczenia.

Okoliczności przytoczone przez powoda w pozwie były zasadniczo bezsporne. Kwestią nie budzącą w niniejszej sprawie wątpliwości był fakt, iż powoda i pozwaną łączyła umowa pożyczki. Zgodnie z art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Pozwana zakwestionowała roszczenie powoda podnosząc zarzut spełnienia roszczenia. Zarzuciła, że po wytoczeniu powództwa skontaktowała się z przedstawicielem powoda dzwoniąc na numer stacji abonenckiej wskazany w pozwie

i otrzymała informację o wysokości kwoty jaką musi uiścić na rachunek bankowy powoda, aby spełnić roszczenie. W dniu 11 czerwca 2018 roku zapłaciła stronie powodowej kwotę 303,00 zł tytułem spełnienia roszczenia.

Bezsporny był przy tym fakt, że strona powodowa, mimo spełnienia przez stronę pozwaną świadczenia w całości na warunkach zaproponowanych przez powoda nie złożyła oświadczenia o cofnięciu pozwu.

Powództwo zasługiwało na oddalenie, ponieważ strona pozwana wykazała (potwierdzeniem przelewu z dnia 11 czerwca 2018 roku), że zgodnie z stanowiskiem przedstawiciela powoda (rozmowa telefoniczna) spełniła świadczenie w całości jeszcze po wniesieniu pozwu. Strona powodowa zresztą w żaden sposób nie ustosunkowała się do twierdzeń pozwanej nie będąc obecna na rozprawie w dniu 14 czerwca 2018 roku, przez co w ocenie Sądu w istocie przyznała okoliczności wskazane na rozprawie przez pozwaną (art. 230 k.p.c.).

Nie ulega przy tym wątpliwości, że strona pozwana spełniła świadczenie w żądanej przez powoda wysokości po wniesieniu pozwu, tym samym dała powód do wytoczenia powództwa i powinna zostać obciążona kosztami procesu.

W orzecznictwie i piśmiennictwie przyjmuje się, że spełnienie świadczenia prowadzące do skutku wygaśnięcia zobowiązania jest czynnością prawną. Jest bowiem zdarzeniem cywilnoprawnym w postaci zachowania się w określony sposób, którego elementem jest oświadczenie woli prowadzące do skutku zaspokojenia wierzyciela i wygaśnięcia zobowiązania. Sam fakt fizycznej zapłaty zatem jeszcze taką czynnością nie jest o ile spełniający świadczenie nie wyraził swej woli w tym zakresie. Dłużnik dokonując zapłaty winien dać wyraz temu, że w ogóle spełnia świadczenie z łączącego strony stosunku prawnego, a w przypadku wielości długów może wskazać, który z długów chce zaspokoić. Pozwana w dniu 11 czerwca 2018 roku dokonała przelewu kwoty 303,00 zł na rachunek bankowy powoda podany w pozwie splacając całość zobowiązania względem strony powodowej, czym zaspokoiła wierzyciela.

W związku z powyższym na podstawie łączącej strony umowy powództwo zasługiwało na oddalenie wobec spełnienia świadczenia w całości, zgodnie z żądaniem powoda, co doprowadziło do wygaśnięcia zobowiązania.

W tym stanie, na podstawie powołanych przepisów, Sąd powództwo oddalił.

Sąd odstąpił również od obciążenia pozwanej kosztami procesu.

Zgodnie z treścią art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przepis ten ustanawia zasadę słuszności, będącą odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Jest rozwiązaniem szczególnym, niepodlegającym wykładni rozszerzającej, wykluczającym stosowanie wszelkich uogólnień, wymagającym do swego zastosowania wystąpienia wyjątkowych okoliczności. Nie konkretyzuje on pojęcia wypadków szczególnie uzasadnionych, pozostawia ich kwalifikację, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności danej sprawy, sądowi (porów. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 1973 r., II CZ 210/73, LEX nr 7366). Sąd bierze pod uwagę przesłanki związane z samym przebiegiem postępowania oraz dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony.

Sąd biorąc pod uwagę, że pozwana zaspokoiła roszczenie powoda przed rozprawą oraz mając na uwadze trudną sytuację majątkową i rodzinną pozwanej, pozostającą w związku z pomocą materialną świadczoną ciężko chorej wnuczce, hospitalizowanej poza granicami kraju, odstąpił od obciążenia jej kosztami procesu.